

عنوان مقاله:

تعلیمات ta mathematica افلاطون و ارتباط آن با حیات عالم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

منیره پلنگی - استادیار مدرسه عالی شهیدمطهری

خلاصه مقاله:

این مقاله اظهارات افلاطونی مشهور لئون روبن را مبنی براین که افلاطون میان نفس و تعلیمات نوعی قرابت نزدیک به وحدت می دیده است تایید و اثبات می کند بدین معنی که منظور افلاطون از تعلیمات و نفس سریان یافته در سرتاسر عالم صیروت یک چیز بوده است درست همانگونه که وی مثل را همان اعداد می پنداشته است پس چنانکه در یکی پنداشتن مثل و اعداد هیچ گونه استبعادی به ذهن صاحب نظران نرسیده است این جا نیز طرح چنین استبعادی منطقی به نظر نمی رسد زیرا هر دو در راستای اندیشه ای واحد و مبتنی بر نفوذ آموزه های فیثاغوری در تفکر افلاطون است به ویژه اگر در نظر داشته باشیم که حیثیت بهره مندی که گاه از آن بانام نظم و تناسب های ریاضی و گاهی دیگر با نام نفس یاد میشود نمی تواند دوحیثیت باشد زیرا در آن صورت باهدف او که تبیین وحدت در کثرت در چارچوب نظریه بهره مندی است ناسازگار شود در ضمن مباحث نیز خواهیم دانست که تعلیمات اموری جدا از عالم محسوسات و از عالم مثل نیستند روش کار عمدتا بر مبنای استفاده از تعالیم مشهور افلاطون از جمله نظریات اعداد مثالی نظریه بهره مندی جایگاه نفس در نظام هستی موقعیت امور میانه یا تعلیمات در نظام هستی و وحدت گرایی افلاطون بوده است در عین حال از عبارات افلاطون و برخی مفسران قدیم و جدید برجسته نیز در تایید مطلب استفاده شده است

کلمات کلیدی:

تعلیمات ، نفس ، اعداد مثالی ، بهره مندی ، مثل ، دوگانه را نامتعیین ، وحدت و کثرت ، صیروت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/406531>

